

EL XIULET DEL BARRI

19/10/17
Escola
Costa i Llobera
Barcelona
Any 2017

Periòdic de
Primària
Preu: 0'10 €

729

EXTRA(6) JOCS FLORALS 2017

COSTA i LLOBERA I L'EQUIP DE L'IKER

s'ho van passar molt bé.

Al final, l'Iker, gràcies al seu amic, va tornar a jugar a futbol i a somriure

Arnau P, Txirimiris

Fa molts anys en un equip de futbol que es deia Costa i Llobera hi havia dos amics que es deien Iker i Felipe, es portaven molt bé i quan feien un bon entrenament els seus pares els donaven tres paquets de cromos. Quan feien un bon partit també els premiaven i els donaven cinc paquets de cromos.

Un dia el pare de l'Iker es va morir, el nen ja no jugava a futbol.

El Felipe es va espantar quan l'Iker no anava tots els dies a entrenar. El Felipe estava obsessionat, no podia parar de pensar en el seu amic. No sabia què li havia passat i no entenia per què no anava a futbol, el trobava a faltar molt! Finalment va decidir preguntar a casa seva:

- Pare, mare, puc anar a casa de l'Iker, si us plau?

- Per què?

- Perquè fa dies que no ve als entrenaments i no sé què li passa!

Els pares van acceptar i el van acompanyar a casa de l'Iker. Van trucar a la porta de casa i la mare del seu amic va obrir.

- Què fas aquí, Felipe?

- Venia a veure què li passa a l'Iker, fa dies que no ve als entrenaments.

- L'Iker està molt trist. Passeu, passeu, que en parlarem tranquil·lament. Van entrar i la mare de l'Iker els va explicar el que havia passat. El Felipe de sobte va entendre el que li passava al seu amic. "Ja no ve als entrenaments ni els partits perquè el seu pare ha mort, està trist".

El Felipe va decidir animar-lo i li va proposar jugar al dòmino i a l'oca. Tots junts

EL MEU GRAN SOMNI

Hi havia una vegada, una nena que es deia Bruna. Vivia amb la seva família, tenia dos germans: un germà i una germana. El germà es deia Mateu i la germana Anna, els seus pares es deien Albert i Isabel.

Un dia tornant tota sola de l'escola a casa, la Bruna es va trobar amb uns senyors. Un senyor i una senyora la miraven de manera molt estranya. De cop es va parar tot i tothom. Menys el senyor i la senyora. El senyor i la senyora es van apropar a la Bruna i li van dir:

-Et donem cinc súper poders. Ara podràs volar, parar el temps amb un rellotge màgic, transformar-te en qualsevol animal i anar a la velocitat de a llum.

La Bruna ho va voler provar de seguida i ho va fer. Va arribar a la porta de casa, quan va saber controlar els poders és clar!!! De cop va sentir crits que venien de casa seva. Va parar el temps per anar a mirar què passava. Va veure un lladre amb pistola que estava robant i amenaçant de matar la seva família. La Bruna va intentar treure-li la pistola però tot estava aturat i la seva mà també. Sense voler li va caure el rellotge a terra i tot es va posar en marxa. El lladre va veure la Bruna i, FLAS!!!! La va tirar a terra. De sobte..... **Li va disparar !!!!!** Tota la família de la Bruna es va preocupar molt i es van endur un gran ensurt! La Bruna amb les seves poques forces va pensar que es podia convertir en qualsevol animal! En podria inventar un? Els senyors li havien dit en qualsevol animal, oi? Doncs si, es va inventar un animal que es podia

curar a ell mateix, que les bales no l'afectaven i que quan mossegava a les persones, aquestes es desmaiaven.

Només de pensar-ho es va convertir en aquell animal. Es deia Cura gat. Era com un gat amb les dents llargues, les potes curatives i que les bales no l'afectaven. Era molt àgil.

La família va al·lucinar...i de cop la Bruna (Cura-gat) es va llançar damunt del lladre: **NYACA!!!!**

La Cura-gat va mossegar el lladre. El lladre es va desmaiar i van trucar corrents a la policia! Quan la policia va arribar tots es van tranquil·litzar molt, la Bruna ja tornava a ser la Bruna i va explicar tota la història a la seva família.

De sobte va sonar ...:

RRRRRRRRRRRRRIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIINNN
NNNNNNNNNGGGG!!!!!!!!!!!!!!!

La Bruna es va despertar al seu llit. Havia estat un somni?

Queralt B, Espiadimonis

RECULL DE POEMES

Tu

Jo canvio
el sucre pels teus petons,
el sol per l'abraçada,
les fotos pels teus records,
la càmera per la teva mirada,
els llibres per les teves paraules,
el temps per estar amb tu tota la vida,
la tele pel teu somriure.
A canvi de tot això, jo et regalo
aquest poema i el meu amor!!

Parlem

Parlem del que ens agrada,
parlem del que ens aterra,
parlem del dia i la nit.
Parlem del que tu vulguis però sobretot
parlem.

Refugiats

Els sentiments em brollen,
sentiments de tristesa que em trenquen el
cor.
Les llàgrimes cauen
pensant molt profund:
I si fos jo?
Si fos jo qui fugís?

Júlia de J, Sírius

